Sipos tanár úr rémtettei

2020 október 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Hogy lehet, hogy nem t?nt fel nekem semmi??

Megnéztük a Visszatérés Epipóba cím? dokumentumfilmet

Volt egy tábor a nyolcvanas években, ahová minden gyerek vágyott. Szerepjátékok, titkos nyelv, mágia és varázslat várta ?ket nyaranta Szendr?n. Epipó, így hívták a képzeletbeli országot, ahova csak a kiváltságosak, értelmiségi családok gyerekei kerülhettek be. Kés?bb derült csak ki, hogy a tábor

karizmatikus vezet?je, Sipos Pál abuzálta a gyerekeket, akik err?l csak hosszú évek után voltak képesek beszélni. Oláh Judit – aki maga is táborlakó volt – dokumentumfilmje azt próbálja megfejteni, a személyi kultusz, a rajongás hogyan homályosíthatja el a realitást, egy precízen kidolgozott rendszer hogyan szedheti áldozatait szinte észrevétlenül.

MM – *061.hu*

Epipó egy zárt, misztikus világ, ahonnan nem illik információkat kiszivárogtatni, de e képzeletbeli ország polgárai nem is akarták megosztani a külvilággal, mi történik az itt töltött három hét alatt. Ebbe a táborba nem mehetett akárki, évekre el?re várólisták voltak, így azok, akiket beválogattak, igazán kiváltságosaknak érezhették magukat. A filmben el is hangzik, hogy az epipói gyerekek már-már szánakozva nézték a szomszédban táborozó úttör? kortársaikat, mondván mennyivel izgalmasabb és men?bb az, amit ?k csinálnak. A szül?k nem látogathatták a gyerekeiket, ?k pedig hazaérve nem meséltek túl sokat. Jól érezték magukat, elégedettek voltak, így a szül?k is, akadtak, akik minden évben visszajártak Szendr?re.

Sipos Pálért valósággal rajongtak, nem csak a gyerekek, a kollégák is. M?velt, markáns személyiség, akire lehetetlen nem figyelni. Amit mond, megkérd?jelezhetetlen, amit kér, visszautasíthatatlan. A játékszabályait mindenki betartja, belefér a seggberúgás és nyilvános megszégyenítés is. Nyavalyogni nem szabad, az büntetést von maga után, a fenékbe billentés olykor olyan jól sikerül, hogy a gyerek több métert repül, a megszégyenítés pedig azért is jár, ha egy kislány rózsaszín ruhát vesz fel. A tanár úr tíz éven át vezeti a tábort, míg nem néhány szül? fellépésének köszönhet?en egyik pillanatról a másikra elt?nik. 2014. július 9-én jelent meg az a leleplez? cikk , amelyen Sipos Pál hosszú éveken át tartó szexuális bántalmazásairól számolt be több, név nélküli áldozat. A vallomásokban kulcsfontosságú helyszínként tért vissza a tábor, Oláh Judit a cikk megjelenése után vette fel a kapcsolatot egykori társaival.

Oláh a film rendez?jeként csaknem 25 év után találkozik újra egykori társaival, hogy együtt értsék meg, hogyan él bennük a nyári tábor. A dokuban egy pszichodráma foglalkozás pillanatait láthatjuk, ahol Epipo egykori lakói próbálják felfejteni, mi hogyan történt, ki hol tart a trauma feldolgozásában. A szendr?i eseményeken túl képet kapunk arról is, hogy Sipos kés?bb ifjúsági tévém?sorok szerepl?it is csapdába csalta. (...)

Az eseményeket végig Oláh Judit narrálásában halljuk, aki a kamera el?tt is mögött is jelen van, keretet a filmnek pedig az a dilemma ad, hogy Judit elengedje-e 13 éves lányát egy nyári táborba vagy sem. Ez a keret kissé er?ltetettnek hat, bár kétség kívül hatásos. A film archív felvételek és személyes beszámolók, élmények felelevenítésével hozza közelebb a néz?t ahhoz a mesevilághoz, amit Epipo jelentett a táborlakóknak. Varázslatos, titkokkal teli, b?nös – lassan, fokozatosan jutunk el a mocsokig, talán csak a film háromnegyede körül kapja el a néz?t a fojtogató érzés, és kérdések tömkelege. A pszichodrámán a táborban szintén felügyel? tanárn? megtörten ül és kérdezgeti magától: Hogy lehet, hogy nem t?nt fel nekem semmi?? Ha tudtam volna…De én nem gondoltam volna…

Közepes – ezt a nevet kapta Oláh Judit a táborban, és lehet, hogy ez mentette meg ?t. Nem volt kiemelked?, nem volt kedvenc. A legtöbb szörny?ség a kedvencekkel, a kiválasztottakkal történt. Akad olyan vallomás, amelyb?l az derül ki, a történtek nem hatott ki az abuzált kés?bbi életére, de van olyan is, aki arcát nem vállalva, megtörten, a szavakat nehezen formálva számol be a rettenetes múltról.

Öt évig készült a film, érz?dik is, hogy a rendez? nagyon igyekezett, próbálta minél több aspektusból körbejárni a történteket, a *Visszatérés Epipóba* azonban megmarad egy személyes történetnek, és els?sorban azoknak szól, akik ott voltak ezekben a táborokban. Nekik segít megérteni, nekik segít feldolgozni mindazt, ami történt.

Képek: HBO

Forrás: https://nullahategy.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló